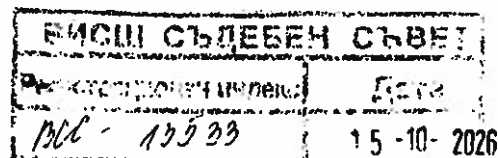

Български институт за правни инициативи
Ул. „Г.С. Раковски“ 132А, ет. 3
София 1000, България
Тел. +359 2 980 80 84
www.bili-bg.org
office@bili-bg.org

Изх. №: ИПСН 451-12102026

ДО

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА
ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

На основание чл. 29и, ал. 2 от Закона за съдебната власт и чл. 15, ал. 1 от Правила за провеждане на избори на членове на Висшия съдебен съвет от съдиите, прокурорите и следователите (дати на избор 07.11.2026 г. и 08.11.2026 г.) отправяме към кандидата за член на Висшия съдебен съвет, Съдийска колегия – **СТОЮ ХРИСТОВ ЗГУРОВ** следните въпроси:

ОБЩИ ВЪПРОСИ:

1. Каква е Вашата оценка за ефективността на настоящия Висш съдебен съвет за осигуряване и отстояване на независимостта на съдебната власт и отделните магистрати, например като при случаите със съдия Владислава Цариградска, съдия Ивайло Йосифов, прокурор Ивайло Занев, прокурор Иво Илиев, разкритията около кръга на Петьо Петров - „Еврото“ и Мартин Божанов - „Нотариуса“? Какво бихте променили, ако Ви изберат за член на ВСС при изпълнение на тези правомощия и задължения?
2. Какво е Вашето мнение за възможността да бъдат отзовавани изборни членове на ВСС от професионалната квота?
3. На какъв профил и на какви конкретни професионални и морални качества ще държите, когато се наложи да избирате председател на ВКС, председател на ВАС и главен прокурор на Република България във Вашия мандат, ако бъдете избран за член на Висшия съдебен съвет?
4. Една от широко дискутираните теми в магистратските среди е тази за възнагражденията и начина на определянето им. Какво е Вашето мнение по въпроса -

смятате ли, че разликата във възнагражденията между инстанциите е прекомерна? Необходимо ли е законово закрепване на критериите за определяне на възнагражденията на всички нива в системата?

5. При разработването на представената от Вас концепция използвали ли сте система с генеративен изкуствен интелект или софтуер, базиран на големи езикови модели?

ВЪПРОСИ ПО КОНЦЕПЦИЯТА:

1. В мотивите към кандидатурата Ви казвате, че фундаментите се рушат и има процеси, които разяждат съдебната система. И още, че сме *„изправени пред граница, отвъд която до голяма степен мълчанието и бездействието се превръща в съучастие“*. На стр. 20–21 от концепцията обаче, заявявате, че цялостна проверка за почтеност е ненужна: *„нивото на засягане на съдебната система от корупционни практики, поне в съдилищата, не е такова, което да предполага предприемането на подобни крайни мерки“*, и подкрепяте само „мек ветинг“ за постъпващите и за административните ръководители. Ако средата се разлага дотолкова, че мълчанието е съучастие, на какви данни се основава преценката, че корупцията не достига ниво, изискващо извънредна мярка? И какво означава уговорката *„поне в съдилищата“*? Приемате ли, че в прокуратурата нивото е различно? Следва ли да има различен подход при ветинга за съдии и прокурори/следователи?

2. На стр. 33–34 от концепцията Ви предлагате управлението на почивните и учебните бази да бъде отнето от ВКС, ВАС и главния прокурор и централизирано в Пленума на ВСС, като заявявате: *„Неоправдано е с публични средства от бюджета на съдебната власт да се финансират обекти, които се ползват с предимство само от ограничен кръг магистрати“*, а разпределението между съда и прокуратурата е *„непропорционално“*. Бихте ли дали примери за тази непропорционалност?

3. На стр. 39–40 от концепцията Ви предлагате служебно прекратяване на всяко командироване над 2 години, изменение на чл. 227, ал. 1 ЗСВ с максимален срок от 24 месеца и отмяна на ал. 2, която допуска безсрочно командироване на незает щат — но уточнявате, че тези мерки *„следва да бъдат прилагани единствено след постигането на съществен напредък“* в конкурсите от новия ВСС. Защо точно 24 месеца, а не 6 или 12? И ако командированият съдия е поставен в зависимост от административния ръководител, който *„може по всяко време да прекрати командировката му“*, две години в такава зависимост не са ли вече твърде много?

4. На стр. 13 от концепцията Ви пишете, че прослойката на т.нар. „вечни началници“ се възпроизвежда *„единствено заради законодателните решения на политическата класа и покровителството над нея — най-вече чрез парламентарната квота във ВСС“*, и че въпреки това *„поне СК на ВСС следва да намери вътрешни съпротивителни сили, за да се противопостави на това явление... като не го толерира посредством решенията си за избор на председатели на съдилищата“*. Вътрешната съпротива не е нова — тя съществува и в двата последни състава, но винаги като малцинство. Числено тази съпротива не работи. Вярвате ли, че сега нещо може да се промени?

С уважение,

Биляна Гяурова-Вегертседер

Директор

Български институт за правни инициативи